

外语教学与研究论文集

FOREIGN LANGUAGE TEACHING AND RESEARCH

● 中国世界语出版社

● 顾问 范岳
● 主编 宋光庆
● 副主编 于德全 狄强羽 林令霞 姜玉敏 章永林

外语教学与研究论文集

● 中国世界语出版社

FOREIGN LANGUAGE TEACHING AND RESEARCH

(京)新登字 131 号

图书在版编目(CIP)数据

外语教学与研究论文集:世界语、英语、华语/宋光庆 主编.

—北京:中国世界语出版社,1996.12

ISBN 7-5052-0321-5

I. 外… II. 宋… III. ①英语—语言教学—教学研究—高等学校—文集 ②世界语—语言教学—教学研究—高等学校—文集 ③对外汉语教学—教学研究—高等学校—文集 IV. H3-53

中国版本图书馆 CIP 数据核字 (96) 第 25090 号

外语教学与研究论文集

顾问:范 岳

主 编:宋光庆

副主编:于德全 狄强羽 林令霞 姜玉敏 章永林

*

中国世界语出版社出版

(北京百万庄路 24 号 邮码 100037)

长春市第九印刷厂印刷

新华书店北京发行所发行

*

1996 年 12 月第一版第一次印刷

开本:787×1092 1/16 印张:25

字数:700 千 印数:0001—1000 册

ISBN 7-5052-0321-5/G·82

定价:58.00 元

宋光庆, 57岁, 山东省蓬莱市人。1963年毕业于辽宁大学外国语言文学系俄罗斯语言文学专业, 毕业后留校, 执教至今。现任辽宁大学外语系系主任、教授。兼任中国俄语教学研究会理事、《中国俄语教学》编委、辽宁省作家协会中外文化交流委员会委员、辽宁省翻译学会常务副会长、辽宁省大学外语教学指导委员会副主任委员等职。现正主编《世界神话传说大典》和《现代俄汉活用词典》。

FA 500/03

序

书前有序,书后有跋,这是常有的事。不过有序无跋,甚至没有序的书也不少见。可见有没有序并不重要,重要的是书的本身。书的序多由名人来写,这难免有拉大旗做虎皮之嫌,若主编者亲自动笔则又担心给人留下自我标榜的嫌疑。我想,宋光庆教授之所以请我为他编选的这本《外语教学与研究论文集》作序大概是出于对上述两点的考虑吧。我读过论文集中的几篇出于青年之手的作品,很愿意有机会跟他们坐下谈谈心得体会,可这并不容易,作者来自辽宁、吉林和全国各地。因此,我想以作序方式交换一些看法也许更为现实和方便些。

这是一本学术论文集,能冠之以学术二字的书并不多,大体说也只有学术专著和学术论文了。人们常鄙视某些不学无术的人,其实并不太公正,真正可气的人是学而无术者。你想,术是学而得来的,不学自然没有,可学了就会有吗?这里还有个实践问题。许多青年教师和翻译工作者不十分重视在实践中积累经验,再在此基础上进行总结和提炼,最后上升为理论。如果每位青年学者都坚持学以致用,就不会出现学而无术的现象了。

前面我谈到积累、提炼与升华的问题,在通常情况下这可以说是一条做学问的基本规律。但对少数人来说有时也会出现奇迹,借助别人的经验突发奇想,打开一条新的思路,开辟出一片新的天地。有人说这是灵感,灵感不是从天外飞来的,它来自别人的经验,这本身就是一个学习别人的经验和独立思考的复杂融合过程。当灵感来的一刻,颇有些与佛家所谈的“顿悟”相似,突然对某一问题彻底大悟。但这是在渐悟的漫长过程中产生的奇迹,只不过这一过程可长可短,且以隐蔽的方式储存在大脑中,不那么引人注目罢了。

说来说去还是一句话:学方可有术。当然学的方式也很多,书本学习只能算是基本功,有志者决不应满足这一点,要大胆地实践,并在实践中有所发现,写出更多更好的新著作,促进我国外语学界和翻译界的繁荣和发展。

辽宁省作家协会中外文化交流委员会主任

辽宁省翻译学会会长 范岳

1996年11月28日于沈阳

目录

序

世界语专论

Samspecaj Frazelementoj en Esperanto	于德全(1)
Epiteta Funkcio de la Prepozitivo	刘晓骏(3)
Epitetaj Subpropozicioj en Esperanto	冯永孚(5)
Sugestinstrua Metodo en Esperanto-Instruado	张国平(7)
世界语与英语的比较	曹瑞明(9)

语言研究

浅析英语动词的迂说法 HAVE/TAKE A 结构	田定远(11)
试析英语多词动词	梁明(14)
试谈美国英语和英国英语在助动词用法上的区别	胡鸿志(17)
试探同源宾语	贺继宗(20)
英语中的几种概念及其表达方式	张啸图(22)
连词“And”不能用于否定句吗	余澄清(25)
“in that”引导原因状语从句辨析	薛惠娟(28)
英语非被动结构的被动意义	傅艺(32)
英语中的悬垂与非悬垂修饰语	狄强羽(35)
现代英语中强调方法	贾青萍(37)
浅谈英语语调在交际中的应用	伊咏(40)
英语语流节奏浅析	党中杰(43)
文艺复兴时期的英语外来词	刘淑芝(45)
趣谈人体部位词构成的成语	乐兰星(47)
连系动词的类型及其用法	陈虹(50)
谈英语中的“反应”	张华(52)
“美国之音”词语探讨	李忠华(56)
Pentameter——是五音步诗行还是六音步诗行	齐振增(68)
关于现代俄语词素学的几个问题	张福英(71)
语境与语义简论	张洁(75)
浅谈 употреб 的几种用法	鄢长青(78)
小议俄语新词新义	于晓霞(80)
俄语成语学习中应注意的问题	路立新(82)

LA FONCTION ASSUMEE PAR LES ADVERBES ET LES SUFFIXES BERBAUX

DANS LA SYNTAXE DU CHINOIS	郑贞爱(85)
On "But" as Conjunction	胡杨玲(92)
The Common Errors in Learning and Using English	白树勤(96)
On the Stylistic Features of English Proverbs	陈世丹(101)
Words and Things	张良福(104)
语言与文化	
试谈文化和语言差异及其相互影响与渗透	朱全明(106)
浅谈中西“文化对话”的阶段性特征	葛 新(108)
文化背景对礼貌用语的影响	王正良 孙 娜(110)
文化相对主义中的绝对主义	张 玲(112)
从文化相对主义看中国传统儒学的新曙光	王 沛(115)
英汉比喻异同浅析	王小凤(116)
英汉语句长短比较研究	庄建灵(119)
中美儿童差异比较	宋 飞(122)
试论广播电视语言的叙述倾向	高 军(124)
Крылатые слова русского в сопоставлении с китайскими	顾鸿喆(131)
Science and Religion	王 禹(135)
外语教学	
SLA 研究综述	王 栋(138)
谈高校英语专业课程体制改革	李玲清(143)
师专英语专业培养方案改革构想	刘安洪(147)
《中学英语教学法》课改革初探	唐肇建(149)
试谈外语教材评估的方法和标准	姜玉香(152)
大学英语低起点教学模式	沈 斌(155)
谈大学英语基础阶段教学	张武德(159)
计算机多媒体技术与外语教学的新思维	徐仲翰(161)
外语教学过程初探	张 琦 关丽娟(164)
结合教学实践搞好专业英语教学工作	宋玉宇(167)
试论俄语专业基础阶段教学的中心环节	金铁峰(169)
试论大学英语教学中交际能力的培养	张玉兰(171)
试谈如何提高学生英语交际能力	姜玉敏(174)
把语言技能和信息实践结合起来——浅论英语教学的重要环节	马雅萍(176)
英语学习规律及原则初探	李凤荣 赵九洲(179)
采用交际教学法提高课堂教学效果	孔 喆(181)
电大英语教学中如何培养学生的智能非智能因素	高艳芳(183)
从语义系列关系着眼英语词汇教学	孙长彦(186)
俄语词汇训练方法初探	何文丽(191)
俄语中的词汇搭配与俄语学习	李立辉(194)
影响阅读理解的因素分析	刘 双 石 敏(196)

师专英语泛读课课堂教学研究	胡 光(200)
有效的阅读实践良好的阅读习惯—提高学生快速阅读理解能力的途径	谭丽华(203)
利用重复阅读,提高英语阅读水平	关丽君(205)
在精读课中培养学生综合运用英语的能力	李 菁 罗春频(207)
大学英语口语教学探析	高合顺(209)
外语口语教学中易被忽视的两个因素	陈苏宇(211)
试论大学英语的翻译教学与技能训练	马庆瑞(215)
听力测试要点与应试技巧	李宏静(219)
浅谈英语测试	梁 鸣(222)
浅谈四级统考中俄译汉应注意的几个问题	李 颖(225)
非英语专业学生英语学习的有关情况调查	罗宁霞(227)
外语教学与文化背景知识	兰颖丽(230)
语言理论与英语教学	王玉华(233)
汉译英练习在英语学习中的作用	李 丽(235)
On Chinese Character and its Metaphorical Features	赵锡潭(237)
Context on Reading Comprehension	肖 红(240)
To Create a Good English Environment for Chinese Non-English Majors	陈 娟(243)
Utilizing Schema in Reading	卢 申(249)
Listening—A Discussion of Teaching the Listening Course in College English	高 玲(251)
A Tentative Approach to the Principles of Teaching college English	吴玉伦(255)
A Student-Cenired Approachin Teaching Short stories	吴学鲁(259)
翻译研究	
风格翻译中的等值等效原则	温建平(262)
浅谈翻译的忠实观—兼对当前翻译现状的一些思考	章永林 李玉红(265)
如何看待翻译中的“可译”与“不可译”现象	宋鸿鸣(268)
试谈上下文与超语言环境	林元富(271)
超语言因素与翻译	曹立华(274)
文化差异·语义空缺·翻译理论	何秋和(278)
文学翻译中的语域与文化问题	张 涛 张 睿(282)
汉语重叠词在英译汉中的动用	沈立文(285)
比较汉字重迭修饰法在英译汉中的应用	郭玉颖(288)
中级英语翻译中的理解误区探	危鸣辉(292)
关于 WELL 作感叹词的翻译问题	刘 萱(295)
浅议翻译实践中的技巧	王 杰(298)
英语多层复合句的括号分析及确立翻译模式初探	关泓淶 杜 辉(304)
英语中“too...to”结构的翻译	路 莹(307)
科技词语英汉翻译中的几种方式	贾笑然(309)
浅谈英语长句的汉译方法	高 平(311)
高校校名英译治议	门顺德(313)

难词巧译工尽其妙	赵红军(315)
原作人物语言的特点与译文	吴秀萍(318)
外国文学	
谈詹姆斯·库柏及其作品	潘华凌(324)
叶赛宁及其创作再探	翟杰(328)
发展主题升华意境—象征主义在《了不起的盖茨比》中的运用和表现特点	于俊平(332)
《艾德娜的觉醒与悲剧》—论凯特·肖邦的《觉醒》	宫玉波(334)
性别角色与妇女解放—对安托内瓦特和玛丽·卡森性格特征的思考	徐军(337)
重读《威尼斯商人》再谈夏洛克	裴瑞成(341)
新浪漫传奇:美国少年文学园地中的一支奇葩	李岩(342)
无法超越自我的“罗丝”	袁颖(344)
一本倡导妇女自由独立的好书—《简·爱》赏析	罗竹明(346)
略谈《红字》中的心理描写	李健凤(348)
普罗米修斯的永久魅力	刘宏(350)
浅论《毛猿》	蒋丽娜(352)
文明与愚昧的追求—试比较《查太莱夫人的情人》与《金瓶梅》	李明明 张勇(355)
英雄的胜利恶魔的失败—谈《白鲸》中亚哈船长这一人物形象的双重性	赵玉玺(358)
自我觉醒与“解放了的”姊妹—浅谈 20 世纪中、英女性文学	周春晖(361)
人生咏叹调	刘澄潭(362)
<i>Hard Times in the Backwoods of Canada—feeling after</i>	
<i>reading “Roughing it in the Bush”</i>	林令霞 倪锡英(364)
<i>Virginia Woolf's Approach to Reality</i>	马越(366)
<i>Pursuit of Read Life</i>	李黎(369)
<i>Greek Mythology</i>	王绍舫(371)
<i>The Rebel of Religion—On Hawthorne's novel “Scarlet Letter”</i>	胡国强(374)
中学外语教学	
加强听说训练培养交际能力	袁有社(377)
高中英语阅读理解探讨	张艳霞 舒希玲(380)
试谈否定概念在英语中的运用	余宪林 赵海军(381)
英语句型教学探索	马仁强(383)
浅谈培养学生的阅读能力	王玉莲(385)
高中英语中的书面表达	杨绪英(386)
谈学生实际运用英语能力的培养	余宪林(387)
培养学生听说能力的几点尝试	杨素华 马月琴(389)
<i>Laying Emphasis on Communication of English</i>	许传莉 许传芳(391)

Samspecaj Frazelementoj en Esperanto

通化师范学院 于德全

Resumo: kiel konate, la tonoj kaj la kunordigaj konjunkcioj ligas la samspecajn frazelementojn. Tamen senco kaj rilato de la samspecaj frazelementoj estas malsamaj en malsamaj tonoj kaj konjunkcioj.

Ŝlosilaj vortoj: Esperanto frazelemento konjunkcio

1. La unuiĝantaj rilatoj

La samspecaj frazelementoj, kiuj posedas la sencojn kaj la rilatojn, la kvalitoj de sintakso estas egalaj kaj la sencoj egale gravas. La formuloj estas jenaj:

1.1 $\square, \square, \square \dots$

(1) Mi miras, timas, tremas.

(2) Sur la tablo estas libro, ĵurnalo, gazeto...

(3) La montara vilaĝo havas aspekton en kvieto, dezerto, senvivio.

Se antaŭ la vorto *gazeto* Ekz. (2) staras la konjunkcio *kaj*, kiu esprimas, sur la tablo estas nur tri objektoj. Se la samspecaj frazelementoj estas sinonimoj aŭ pseŭdosinonimoj, antaŭ kiuj ankaŭ ne staras la konjunkcio Ekz. (3).

1.2 $\square, \square$ kaj $\square$

(1) Konstruaĵoj kaj stratoj estas kovritaj de blanka neĝo.

(2) Mi havas plumojn, krajonojn kaj sorbilojn.

(3) Ŝi estas morna, malvigla kaj tristmiema.

Antaŭ la lasta samspeca frazelemento troviĝas la konjunkcio *kaj*, kiu esprimas elciti aperojn unu post alia.

1.3 kaj $\square$ kaj $\square$
nek $\square$, nek $\square$

(1) Al la bona knabo mi alportis kaj frateton kaj fratineton.

(2) Nek lin mi vidis, nek ŝin.

Antaŭ la du samspecaj frazelementoj staras egalaj konjunkcioj *kaj* aŭ *nek*, kiuj troviĝas por emfazi la frazelementojn, kaj pro intensigi la esprimon. Se sencoj de la samspecaj frazelementoj estas intime interligitaj, ne antaŭmetu la komon al la dua konjunkcio.

2. La diferencigaj rilatoj

La rilatoj elmontras aperojn, kiuj ne eble samtempe kunekzistas; kiuj aŭ forpuŝas unu la alian, aŭ alterne aperas, aŭ malfacile elekti. La formuloj estas jenaj:

2.1 $\square$ aŭ $\square$

(1) Post vespermanĝo mi promenas aŭ babi-

los.

(2) Diru tion al la kapitano *aŭ al la laŭtenato*.

(3) Tion oni esprimu *per DE aŭ prefere per EKDE*.

2.2 aŭ ☐ aŭ
eble ☐ , eble ☐

(1) Nun, ni devas *aŭ venki, aŭ morti*.

(2) Iam mi mem lernas aŭ en la klasĉambro aŭ en la biblioteko.

(3) *Eble mi akceptos, eble mi rifuzos la postenon, ankoraŭ mi ne decidis.*

La samspecaj frazelementoj esprimas aperojn, kiuj aŭ forpuŝas unu alian, aŭ ne eble samtempe kunekzistas.

2.3 jen ☐ , jen ☐

(1) Li estis *jen vigla, jen malbonhumora*.

(2) Ŝi okupadis sin *jen per tio, jen per alio*.

(3) *Jen marŝante, jen kurante* li venis al la domo.

La formulo estigas aperojn, kiuj alterne aperas.

2.4 ĉu ☐ aŭ
ĉu ☐ , ĉu

(1) Egale, *ĉu vi estas riĉa aŭ senhava*.

(2) *ĉu pro timo, ĉu pro fiereco*, li neniom respondis.

(3) *ĉu homo, ĉu reĝo, ĉu almozulo*, estas homo antaŭ Dio.

La formuloj esprimas aperojn, kiuj estas mal-facile elektitaj kaj ne eble difinintaj klare.

3. La kontrastaj rilatoj

Kontrastigi du samspecajn aperojn. La formuloj estas jenaj:

• 2 •

3.1 ☐ *ne...*, sed ☐ ; aŭ ☐ sed ☐ *ne...*

(1) Tio *ne estas helpo, sed malhelpo*.

(2) Ŝi *ne manĝis, sed gustumis*.

(3) La kuko estas *bela, sed ne sufiĉe granda*.

La konjunkcio tamen kontrastigas du aperojn, kiuj versajnas esti nekonsekvencaj.

3.2 ☐ , tamen ☐

(1) Li *rigardis, tamen ne vidis klare*.

(2) Preskaŭ ĉiuj *ĉeestas, tamen mankas unu*.

(3) Johano *skribas bale, tamen malrapide*.

3.3 ne nur ☐ , sed ankaŭ ☐

(1) Ŝi estas *ne nur bela sed ankaŭ bona*.

(2) *Ne nur li sed ankaŭ mi povas tion fari*.

(3) Ni devas lerni *ne nur legi, sed ankaŭ paroli Esperante*.

La formulo esprimas emfazon sur la lasta.

BIBLIOGRAFIO

K. KALOCSAY G. WARINGIEN, *Plena Analiza Gramatiko de Esperanto*, Rotterdam, 1980.

Plena Ilustrita Vortaro de Esperanto, dua eldono per "OFF-SET", Paris, 1977

Epiteta Funkcio de la Prepozitivo

山东大学 刘晓骏

Por determini la substantivon, ni ĝenerale ofte uzas adjektivojn. Tiuj adjektivoj estas: kvalifikaj adjektivoj, determinaj adjektivoj, la artikolo, pronom-adjektivoj. posedaj adjektivoj ktp. Ekzemple:

kvalifikaj adjektivoj: *bela domo*, *junu knabo*,

determinaj adjektivoj: *ĉi tiu libro*, *nenia novelo*;

la artikolo: *la fero*, *la homo*;

pronom-adjektivoj: *mia instruisto*, *niaj samideanoj*;

posedaj adjektivoj: *liaj kelkaj libroj*, *miaj du artikoloj*; ktp.

Tiajn epitetojn ni nomas akordiĝantaj epitetoj. Tamen, krom tiaj adjektivoj, ni trovis dum nia legado de la Esperantaj verkoj, ke ankaŭ multaj prepozitivoj povas funkcii, kiel adjektivoj en la frazoj. Ofte ni legas frazojn kiel:

La interkonsento *pri la esenco de la reformoj* estas neebla.

Feliĉe la entrepreno *de la amerika societo* ne sukcesis.

Ni venis ankoraŭ la tempo *por paroli pri ĉio detale*.

Du homoj *en frako* eniris en la hotelon.

Patrino donis al sia filino iom da mono *por ĉokolado*.

En nia biblioteko estas multaj libroj *pri Esperanto*.

Kio estas la funkcio gramatika de la prepozitivoj en tiuj frazoj?

Ili ĉiuj ludas la rolon de adjektivoj!

Ĉu ĉiuj prepozitivoj povas ludi la rolon de adjektivoj? Ne ĉiuj. Ĉiu el la prepozitivoj diritaj de ni estas faritaj el prepozicio kaj substantivo nominativa. Male, ni ne povas uzi ĝin kiel adjektivon. Ekzemple:

(1) Li venis en mia hejmo *ĝis kiam* li finis sian hejmtaskon.

En tiu frazo, “*ĝis kiam*...” servas kiel tempa adjekta subpropozicio.

(2) Jen estas urbo *en kiu* tiu verkisto naskiĝis.

En tiu frazo, “*en kiu*...” funkcias kiel loka adjekta subpropozicio.

(3) Sinjoro Petro prenis vian vortaron *de ĉe* vi.

En tiu frazo, du prepozicioj “*de ĉe*” esprimas kune la celon de movo.

(4) Pilko rulis sub la liton.

En tiu frazo, “*sub la liton*” estas loka adjekto.

(5) Jen sinjorino Maria alvenis kun glaso en la mano.

En tiu frazo “*kun glaso en la mano*” estas maniera adjekto.

(6) Laboristoj marŝas sur strato *ŝultro ĉe ŝultro*.

En tiu frazo, “*ŝultro ĉe ŝultro*” estas maniera adjekto.

Do, kiu prepozitivo povas esti uzata

kiel adjektivo?

Ni diras, ke nur kiam prepozitivo sekvas nepre strikte la substantivon, tiam tiu prepozitivo povas funkcii kiel adjektivo kaj determini la substantivon.

Ekzemploj:

samideanoj en Esperanto-kurso;

maristoj el diversaj landoj;

mulanikoj kun amilo;

diktraturato sub la gvido de la laborista klaso;

estimo al la tradicio;

Ĉar la substantivo povas esti subjekto, predikativo kaj objekto, ni povas diri, ke prepozitivo povas determini subjekton, predikativon kaj objekton,

Ekzemploj:

(1) La kamarado *kun* vortaro lernas Esperanton.

(2) Du esperantistoj *el* Afriko parolas tre bone Esperante en la kunveno.

(3) Tiu oficisto estas laboranto *sub* via gvido.

En la 1 kaj 2 ekzemploj, prepozitivo determinas subjektojn?

En la 3 ekzemploj, prepozitivo determinas predikativoin.

Tiu neakordiganta epiteto estas vaste uzata en la verkaĵoj de nia majstro sinjoro L. L. Zamenhof:

"Por vigligadi en si la amon *al* la ideo monoteisma, tiel ni ĉinjure kunvenas en la ĉefurbo de Esperantujo, por vigligi en ni la amon *al* la ideo esperantisma kaj tio ĉi estas la ĉefa esenco kaj la ĉefa celo de niaj kongresoj."

"Nia verda standardo estas simpla singo *de* nia lingvo, simpla interkonsentita dekoracio *por* niaj kongresoj kaj institucioj."

"Se iu glomoma persono *en plena nesciado de* nia afero esprimas iun el sensencaĵoj, . . ."

Ktp.

La epiteta funkcio de prepozitivo estas

klara en la frazoj kaj ĝi estas facile uzebla, tamen kelkaj rimarkoj estas atentigantaj:

1. La prepozitivo povas sekvi rekte la verbon, se ĝi sekvas rekte verbon, ĝi ne funkcias kiel adjektivo, tia prepozitivo estas nereкта objekto, adjekto aŭ predikativo:

Jen ekzemploj:

(1) Maljunuloj ŝatas doni al junuloj konsilojn.

"al junuloj" estas nereкта objekto.

(2) Ili venis el malproksimaj landoj.

"el malproksimaj landoj" kaj "per-a" estas adjektoj.

Prepozitivo farita el prepozicio kaj unu substantivo nominativa ne ĉiam funkcias kiel adjektivo. Tiam ni devas analizi la verbon kaj poste ni povas distingi ĉu la prepozitivo funkcias adjektive aŭ ne.

Ekzemploj:

(1) Ne prenu la danĝeron *por* ŝerco.

(2) Ĉiuj opiniis tiun sinjoron de nobla deveno.

En tiuj du frazoj "por ŝerco" kaj "de nobla deveno", la prepozitivo estas objektaj predikativoj.

2. Kiam ni ĉinigas frazojn kun prepozitivoj, ni ne povas ĉinigi prepozitivojn kiel simplajn adjektivojn per "的", ni devas esprimi la sencon de la prepozicio en la tradukaĵo.

Jen ekzemploj:

(1) Jen esperantistoj japanaj.

(2) Jen esperantistoj el Japanio.

(3) Ekstera mondo estas interesa.

Jen estas la diferenco, kiun ni devas atente distingi dum nia tradukado.

Epitetaj Subpropozicioj en Esperanto

中山大学 冯永坤

1. Komparado de epitetaj subpropozicioj en Esperanto kun tiuj en la ĉina.

Lemantoj de Esperanto kaj aliaj okcidentaj lingvoj oftetrovas, ke frazoj en tiuj lingvoj estas pli longaj ol tiuj en la ĉina lingvo. La saman okazon oni ankaŭ trovas en ĉinlingvaj versioj kompare kun ties originaloj verkitaj en okcidentaj lingvoj. Mi opinias, ke unu el la kaŭzoj ĝuste kuŝas en tio, ke subpropozicioj estas pli vaste aplikataj en okcidentaj lingvoj, precize dirite, en Hindo-Eŭropaj lingvoj. Deveninte el la lingvoj okcidentaj, Esperanto kompreneble kumportas la suprenencitan naturecon.

Oni ne egaligu epitetajn subpropoziciojn en Esp-o kun tiuj en la ĉina. Miaopinie, epitetaj subpropozicioj en Esp-o (E) povas aperi en la ĉina(C) per tri formoj:

1.1 E—subpropozicio epite

C—subjekt-predikata vortgrupo kiel epiteto de la frazo.

Tiukaze frazformoj de la du lingvoj estas plej similaj.

ekz(1) Jen estas la libro kiun mia amilo donacis al mi.

(2) La stato ke mi devas vane atendi ne daŭros longe.

1.2 E—subpropozicio epite

C—verbo aŭ verb-objekta vortkombino kiel epiteto.

ekz(3) La knabo, kiu kantas, estas mia frato.

(4) Ĉu vi konas la junulon, kiu legas en klasĉambro? Analizante tiun tipon de epitetaj subpropozicioj ni povas trovi ties du karakterizaĵojn:

A/La relativo kiel gvidanto de la epitetaj subpropozicioj, prezentas la determinatan frazelementon en ĉefpropozicio kaj fariĝas kiel subjekto en la subpropozicio;

B/Tiu tipo de epitetaj subpropozicioj povas esti anstataŭite de adjektiva formo de la sama verbo. Ni povas esprimi alimaniere ekz(3) kaj(4) per jenaj ekz-oj:

(3') La knabo kantanta estas mia frato.

(4') Ĉu vi konas la junulon legantan en klasĉambro?

Ekz(3') kaj(4') estas pli komprenitaj ol (3) kaj (4).

1.3 E—epiteta subpropozicio

C—du paralelaj subpropozicioj strikte daŭras, klarigante la saman personon, eventon, aŭ substantcon.

ekz(5) Sinjoro Papago parkis la aŭton kaj ili marŝis ĝis strandon, kie la gepatroj luis faldseĝojn, kaj sidigis por ĝui la sunbrilon.

(6) Ĉar en nia tempo ĝi estas jam vera kulturfaktoro, kiu spirite proksimigas nin al aliaj popoloj kaj ilia kulturo.

Komunaj trajtoj en la ekz(5) kaj(6); la epitetaj subpropozicioj estas relative longaj. Se oni tradukas ilin rigide en la ĉinan, ili fariĝas en la ĉina kiel epitetoj tro longpezaj. Kvankam ili estas permesataj sen principa eraro, tamen ĉinlingvo-parolantoj apenaŭ uzas tian esprimformon. La diferenco estas kaŭzata de malsamaj lingvostiloj inter okcidentaj lingvoj kaj la ĉina.

2. Uzado de KIU kaj KIO, la du ĉefaj relativoj en Esperanto.

2.1 Relativo KIU povas prezenti ne nur personon, sed ankaŭ eventon kaj substantcon, La uzado de KIU estas malsama kun tiu de WHO kaj What en la Angla lingvo. (A).

2.2 KIO estas uzata nur en kelkaj okazoj:

A/Iu adjektivo troviĝas antaŭ la determinata frazelemento, kiu estante ellasita, prezentas koncepton deio aŭ iu.

ekz(9) La sola, kion mi timis, estis ke li ne alvenis. ("AFERO", kiu devas sekvi "SOLA", estas ellasita)

Komparu:

ekz(9') La sola kiun mi timis, estis li.

("PERSONO"—la determinata vorto estas ellasita, tamen ĝi prezentas koncepton de persono, tial la relativo KIU estas uzata ĉi-kaze.)

(9'') La sola afero, kiun mi timis, estis, ke li ne alvenis.

(La determinato en la ĉefpropozicio estas jam aperinta, la relativo KIU do estas uzata.)

B/Uzado de KIU aŭ KIO ebla kaŭzi diferencajn sencojn: ekz(10) La ordonon, kien iri kaj kion fari, mi kompre-

nas.

(Se "KION FARI" tie estas anstataŭata de "KIUN FARI", ĝi signifas "LUDI IUN ROLON".)

C/La determinata frazelemento estas relativo kun-10, por ke la tuta frazo estu simetria, KIO estas nure uzata.

ekz (11) Mi diris al vi nenion, kio estus malvera.

(12) Ĉu vi trovas en mia parolo ion, kio estus absurda?

2.3 La nombroj kaj kazoj de relativoj KIU kaj KIO

A/Relativo KIU devas akordiĝi nombre kun la determinato, dum KIO ĉiam aperas en formo de singularo.

B/La kazo de relativoj KIU kaj KIO estas uzata konforme al ties gramatika situacio en la subpropozicio, ili ne akordiĝas kun la determinato en la ĉefpropozicio.

3. Fora apartiĝo de relativo kun ĝia determinato

Ĝenerale la relativo strikte sekvas la determinaton kaj kondukas la subpropozicion. Ili interligiĝas unu al la alia. Sed, en sekvaj okazoj ili estas apartigitaj:

3.1 Kune kun prepozicio la relativo formas en prepoziciaĵon.

ekz (13) La klasĉambro, en kiu ni lernas, estas hela kaj granda.

3.2 Krom prepozicio, la relativo estas antaŭigita de iu frazelemento strikte rilatata al ĝi. La intermetita frazelemento kaŭzas la apartigon inter la relativo kaj ĝia determinato.

ekz (14) Unuflanke estas monto, supre de kiu staras la kastelo de Ljubljano. (La determinato MONTO kaj la relativo KIU ne nur estas apartigitaj de DE, sed ankaŭ de SUPRE, kiu havas signifon de "SUR SUPRO".)

3.3 La determinato havas malantaŭ si sian apozicion, aŭ determinanton, kiu havas logike striktan ligitecon kun la determinato. Tiaokaze la epiteta subpropozicio estas metita malantaŭen.

ekz (15) ... la patro de Rogero portis ilin aŭtomobile al la malgranda vilaĝo, Waterloo, apud kie okazis la granda batalo en 1815, en kiu la britoj, germanoj kaj nederlandanoj venkis Napoleonon.

Tiu frazo estas tipa ekzemplo, ke la relativo kaj la determinato estas apartigitaj unu for de la alia.

3.4 La determinato havas malantaŭ si frazelementon kiel sian aldonan determinanton

ekz (16) ... ni ĉiuj vizitos la urbeton Postojna, duonvoje de Ljubljano al Triesto, kie troviĝas granda kaverno.

"DUONVOJE DE LJUBLJANO AL TRIESTA" estas intermetito, kiu kaŭzas la apartigon de la determinato kaj ĝi arelativo kaj ĝi esplikas la determinaton POSTOJNA.

4. Modoj en epiteta subpropozicio

4.1 Indikativo estas ĝenerale uzata.

4.2 Se la subpropozicio estas kun deziro aŭ kun ordonato, imperativo aŭ infinitivo estas uzataj.

ekz (17) Mi ne ricevis ordonon, kiam mi revenu.

> Kez (10) montras, kie infinitivo estas uzata.

4.3 La kazo por uzado de kondicionalo:

A/Kondicionalo estas uzata en epiteta subpropozicio por esprimi supozecon, neefektivecon, nerealecon,

ekz (18) Estas bonege, ke edzistas homo, kiu komprenu seĝon.

(19) Ĉu vi havas monon, kiun vi povus pruntedoni al mi?

B/Kondicionalo estas uzata por nei. Vidu ekz (11).

C/Kelkfoje epiteta subpropozicio inkluzivas ellasitan subjunktiv-kondiĉan subpropozicion adjektan, do, kondicionalo estas uzata;

ekz (20) Mi vidis juvelon, kiun mi volonte aĉetus (se mi povus).

D/Kiam verboj SERĈI aŭ Proponi estas uzata kiel predikato en ĉefpropozicio, kondicionalo estas uzata;

ekz (21) Mi devas serti bonkoran personon, kiu lin povus helpi.

(22) Oni proponas la arangon de la amuza vespero, kiu okazus venontan sabaton.

5. Uzado de TIU, TIA, ILI en epiteta subpropozicio:

5.1 Kiam epiteto tun formo de "DE + SUBSTANTIVO" sekvas la determinaton, kaj apartigas la determinaton for de ĝia relativo. Tialuze la apartiĝo povas kaŭzi miskomprenon, do TIU aŭ TIA devas esti donita antaŭ la determinato.

ekz (23) Mi volas legi tiun leteron de mia amiko, kiu ĵus venis.

(la vorto TIUN indikas, ke la epiteta subpropozicio determinas "LETERON")

Komparu-

(23') Mi volas legi la leteron de mia amiko, kiu ĵus venis.

(La epiteta subpropozicio determinas "AMIKO".)

(24) Mi tre ŝatas tian aŭtomobilon de mia onklo, kiun vi jam vidis.

Komparu-

(24') Mi tre ŝatas la aŭtomobilon de mia onklo, kiun vi jam vidis.

(la diferenco inter (24) kaj (24') estas tiu sama kiel en (23) kaj (23').)

Se la determinato kaj la relativo estas apartigitaj kiel en (23) kaj (24), tamen la determinato jam klare prezentas iun aŭ ion, do TIU aŭ TIA tiaokaze estas nenecesa. La determinato tiukaze reaperas malantaŭ la relativo en la epiteta subpropozicio.

ekz (25) La sola infano de mia amiko, kiun infanon vi vidis ĉe mi antaŭnelonge, mortis hieraŭ.

5.2 Kiam la relativo kondukanta la subpropozicion fariĝas prepoziciaĵo kun prepozicio INTER, do, TIUJ aŭ ILI servas kiel la relativo:

ekz (26) La knaboj tre dankas por viaj donacoj, inter tiuj precipe por la lignoĉevalo.

(27) La knaboj, inter ili troviĝas mia frateto, iris al kampo

Sugestinstrua Metodo en Esperanto-Instruado

青岛化工学院 张国平

La uzado de sugestinstrua metodo en instruado por fremdlingvoj jam fariĝis unu el la furorantaj provadoj en la mondo. Laŭ la informoj el la aliandoj, kunpare kun ordinarnaj metodoj la rezulto. Lastjare, en nia lando troviĝas ankaŭ personoj, kiuj laŭ la principoj de la sugestinstrua metodo faris provadon en elementaj kaj mezgradaj lernejoj, je la Angla fako. Laŭ la determinoj, en memorflanko se oni temas la rezulton, do la supereco kuŝas en la sugestinstrua flanko.

La sugest - instrua metodo estas iu rapid - instrua metodo kiu estis elpensita de s - ro L. Lozanov psikologo de Bulgario. Je la Komenco, ĝi utilis nur por maturuloj, sed iom post iom disvastiĝis al diversaj aĝoj kaj diversaj lingvoj. Laŭ informo, nuntempe en Bulgario kaj aliaj pli ol dek landoj, oni povas elemente elteni iun fremdlandan lingvon en unumonato pere de tiu ĉi metodo kaj eĉ povas trakti la ĉiutagajn laborojn. Kvankam la lernantoj ne povas perfekte elteni la lingvon en tiel mallonga tempo, tamen ni ankoraŭ povas trovi ĝian efikegan rezulton. Dum la lernado "la sano de la lernantoj estas ekvilibrita, la inspiro sugestita kaj la krea potenco plene disvolvigita." Ĉiuj povas simple lerni iun fremdlandan lingvon en mallonga tempo se oni kondukas konvene.

La fundamenta principo de la sugest - instrua metodo estas ke laŭ la fiziologia karaktero oni prove akordigas la du duonsferojn. La moderna scienco jam pruvis, ke la du duonsferoj de la homcerbo havas sian propran laboron: la maldekstra respondecas lingvon, matematikon, logikon, skribon kaj aliajn similajn intelektadojn; dum la dekstra respon-

decas aktivecojn tute malsamajn ekzemple muzikon, kolorsonon kaj ritmon. La tradicia instrua metodo mult - skale neglektas la funkcion de la dekstra cerbo, kaj konfliktigas la du duonsferojn, sed la sugest - instrua metodo pere de diversaj antaŭ rimetoj ilin akordigas kaj unigas dum la instruado, tiamaniere ŝparas tempon kaj altigas efikon de lernado.

En tiu ĉi instruado, la plej gravaj rimedoj estas la aŭtoritato - kredeco kaj admireco, naŭvigo de la lernantoj, la efiko de la "negativa pasivo" de muziko, ludo, tono kaj la ritmo. La proceso konsistas el tri partoj: prezento, muziko kaj uzado. Jene estas la plej populara metodo uzata en - kaj eksterlande: unue, prepari kaj malstreĉi la muskolojn, tiam sugestita kaj sinfidigi: poste laŭlegi tonsanĝante akompanite de eleganta kaj klasika muziko, Ni nepre devas atenti la egalritman spiron, kutime unu periodo konsistas el ok sekundoj: enspiri por du sekundoj, haltigi la spiron por kvar sekundoj kaj elspiri por du sekundoj. La instruisto laŭlegas la vortojn kaj frazojn dum la lernantoj haltigas la spiron. Fine fortigas la sciojn, kiun ili lernas en la formo de prezento de dialoga dramo.

Laŭ la raporto, kiu prezentis la eksperimenton de la sugest - instrua metodo, helpate de la rimedoj de muziko, ludo kaj dramo la tuta proceso fariĝis vigila kaj ĝojiga, la lernantoj tre interesiĝas kaj aktivigiĝas kaj aktivigiĝas kaj ne plu sinĝenas por paroli, tial restas kun freŝa memoro, garantias la instruajn rezulton, kaj la instruistoj elturniĝante el la laciĝa kaj peza laboro, fariĝas simplaj kaj plezuraj.

Nuntempe, E - instruado en nia lando troviĝas nur en stato de propagando kaj disvastiĝo. Unuflanke, multe da

maturuloj precipe junuloj tre interesigas pri Esperanto, sed aliflanke, E - instruado estas ankoraŭ ne enmetita en instruplano en regulaj lernejoj, krom malmultaj lernejoj, kiuj havas specialan trejnan taskon. Esperanto estas instruata ĉefe per televidilo, radio, E - kurso kaj aliaj formoj. Ĉu ni povas diri, ke la lernado de Esperanto estas nur postlabora lernado? Sekve de tiuj, ke plimultaj lernantoj estas maturuloj kaj lernas postlabore, ke estas farebla apliki la sugest - instruajn metodojn en instruado de Esperanto, ĉar la maturuloj havas riĉan sperton, bonan komprenkapablon kaj eĉ iuj el ili scias pli aŭ malpli hind - eŭropan lingvon.

La sugest - instrua metodo estas relative nova teorisistemo por instruado, en kiu troviĝas siaj propraj instruprincoj kaj instruordo. Oni devas verki oportunan lernolibron, se ili volas funkciigi la esploron de la metodo. En la sugest - instrua metodo sin trovas la principo—"Kunpare kun fremdlingvo pere de tradukado de naci - lingvo", kiu estas kontraŭa al la principo de ordinaj instruadoj por fremdlingvo. Laŭ la principo, la tekstoj devas esti jene: Unue, konversacio (la konversacio estas kun ĉina lingvo por fari komparon). Due, gramatiko. En unu leciono troviĝas 5 - 6 scenoj kaj en la sceno legiĝas ĉirkaŭ 200 - 250 vortoj.

La sugest - instrua metodo estas vivdona kaj moviganta. Pri la instruado en klasĉambro troviĝas tri bazaj

principoj:

1. Gaje kaj ne streĉe.
2. Konscio kune kun senkonscio.
3. Sugesti unu la alian.

La instruisto devas bone koni la teoriojn kaj principojn pri la sugesta metodo, kaj dum la instruado libere ĝin uzi. Do tio postulas la instruiston havi bonan fundamenton kaj sperton pri instruado, ankaŭ altan nivelon de Esperanto kaj belfluan parollingvon.

La praktikado en instruado de Esperanto pere de la sugesta metodo, estas oportuna por la lernantoj, kiuj jam baze ellernis eŭropan lingvon aŭ iom konas Esperanton pri fonetiko, gramatiko kaj vortoj. La lernantoj, kiuj ne havas suprajn menciitajn konojn, devas sin ekzerci kaj poste uzi la sugestajn metodojn. Oni devas igi la lernantojn en Esperantomedio kaj en praktikado lerni Esperanton. Pro tio, ke iuj gramatikoj, frazoj estas senklarige komprenitaj kaj tuj estas uzablaj, ambaŭ duon - sferoj estas ripozantaj dum la laboro. Tial, la lernado fariĝas agrabla kaj estas ne nur utila por memorado kaj kompreno, sed ankaŭ povas igi la lernantojn forlasi la baron kaj fortigi la memfidon por la lernado, Do evidente la rezulto altiĝas. Pro tio iuj komentariistoj opinias, ke la sukceso de la sugesta instruado estas pro tio, ke oni cent procente manipulas interkomunikigan lingvon.